

Edward Hajdukiewicz

Official Number	P-2063
Rank	polski: por.pil./300 DB/ brytyjski: F/Lt
Date of birth	1913-06-14
Date of death	1998-10-28
Cemetery	Pointe Claire - Cmentarz Weteranów Wsp. 45.44422, -73.83722
Grave	d-7, MZ-714
Photo of grave	
Country	Kanada
Period	Okres powojenny

Source

"Polskie Siły Powietrzne..." T.J. i Anna Krzystek

Biogram: Ur. 14 czerwca 1913 r. Syn Władysława i Heleny Karanc. W Anglii od 1940 r. Służył w 300 Dyw. Bombowym Ziemi Mazowieckiej. Po wylądowaniu dwóch tur operacyjnych przeniesiony do 45 Grupy Transportowej w Dorvalu. Na

emigracji w Kanadzie. Współwłaściciel firmy sprzedaży nieruchomości E. Hajdukiewicz-Edwards. Prezes 310 Skrzydła "Wilno" w latach pięćdziesiątych, ponownie wybrany w 1984 r.

Informacje: www.biblioteka.info/pointeclair

Zdjęcie grobu: Sam McLauchlan

www.polishairforce.pl/hajdukiewiczeng.html

Edward Hajdukiewicz urodził się 14 czerwca 1913 r. w Białymstoku Szkołę powszechną ukończył w styczniu 1935 r. Tego samego roku rozpoczął służbę wojskową. Został przydzielony do pułku piechoty. W 1936 r. zgłosił się jako kandydat do służby w lotnictwie. Zaczął ją od Ustianowej, kurs szybowcowy. W wyniku swojej decyzji i po kursie otrzymał przydział do 4 Pułku Lotniczego w Toruniu. W grodzie Kopernika był uczestnikiem dwóch innych kursów. W połowie sierpnia 1937 r. został skierowany do Grudziądza. Tu przeszedł szkolenie w pilotażu myśliwskim. Tego nie ukończył. 1 września 1937 r. zameldował się raz jeszcze w Toruniu. Rozpoczął loty jako pilot w eskadrze liniowej. Razem z nią wyruszył na front II wojny światowej. Z chwilą mobilizacji jego eskadra została włączona do lotnictwa Armii "Pomorze". W czasie działań bojowych odbył trzy loty bojowe. 1 września rozpoznawał niemieckie oddziały pancerne w rejonie Sępólna. 5 września bombardował niemieckie zgrupowanie. 6 września rozpoznawał rejon Grudziądza i bombardował nieprzyjacielską kolumnę samochodową. 11 września został oddany do dyspozycji eskadry bombowej. Z nią odbył dwa loty bojowe. Po zbombardowaniu samolotów eskadry przez Luftwaffe, wycofywał się w stronę granicy polsko - rumuńskiej. Przekroczył tę z rzutem kołowym w Kutach, 18 września. Z Rumunii przez Morze Czarne i Śródziemne ewakuował się do Bejrutu a następnie do Francji. Początkowo został skierowany do jednego z ośrodków zbornych polskich lotników. Z tego trafił do Centrum Wyszkozenia Lotnictwa w Lyon - Bron. Tam zgłosił się do wyjazdu na szkolenie do Anglii. 9 stycznia 1940 r. przebywał na stacji Eastchurch. Uczył się angielskiego i zapoznawał się z procedurami obowiązującymi w lotnictwie brytyjskiego sojusznika. 31 maja 1940 r. został przeniesiony do Blackpool. Z tej polskiej bazy został skierowany do Carlisle. Aby przejść z niej do Hucknall. 23 września 1940 r. otrzymał bojowy przydział do 300 Dywizjonu Bombowego "Ziemi Mazowieckiej". Latał przeciwko niemieckiej flocie inwazyjnej. Po przebrojeniu dywizjonu w listopadzie 1940 r. bombardował cele położone na terenie Niemiec. Początkowo latał jako drugi a następnie pierwszy pilot. Nie miał stałej załogi. Nocą z 23 na 24 marca 1941 r. był dowódcą jednej z czterech pierwszych polskich załóg, które zrzuciły bomby na stolicę Niemiec. Pod czas drugiego swojego nalotu na Berlin nocą z 17 na 18 kwietnia jego samolot został uszkodzony przez artylerię przeciwlotniczą. Po ukończeniu 15 lotów bojowych przeszedł szkolenie w lotach podejścia do lądowania bez widoczności ziemi. Po ukończeniu tego trafił do 18 OTU. W Bramcote był instruktorem załóg latających na Wellingtonach. W czasie wykonywania tej pracy dwukrotnie latał bojowo. 11 września 1942 r. otrzymał posting do 305 Dywizjonu Bombowego "Ziemi Wielkopolskiej". Z tego przeszedł do 301 Dywizjonu Bombowego "Ziemi Pomorskiej". Nie brał udziału w lotach bojowych. Z dniem 2 października 1942 r. został przeniesiony do Szkoły Podchorążych Piechoty i Kawalerii Zmotoryzowanej w Szkocji, Do Dywizjonu "Ziemi Mazowieckiej" wrócił 21 stycznia 1943 r. Teraz latał jako pierwszy pilot. Podobnie jak wcześniej nie miał swojej stałej załogi. Drugą turę lotów ukończył w czasie siedmiu miesięcy. Latał teraz na minowanie wód. Wykonał 19 lotów bojowych. 24 sierpnia 1943 r. został przeniesiony do znanej

nie tylko sobie bazy w Blackpool. Po czteromiesięcznym odpoczynku, mając za sobą doświadczenie w lotach na samolotach dwusilnikowych otrzymał posting do 45 Grupy Transportowej, stacjonującej w Kanadzie. Drogą mostu powietrznego dostarczał z Ameryki Północnej do Europy bądź Afryki wyprodukowane za oceanem samoloty. W 45 Grupie Transportowej pozostał aż do końca 1946 r. Po wojnie zdecydował się osiedlić w Kanadzie. Zamieszkał w Montrealu. Edward Hajdukiewicz zmarł 28 października 1998 r. Spoczął na cmentarzu weteranów Field of Honour w Pointe Claire w Kanadzie.

Opracowanie Konrad RYDOŁOWSKI